

Ілля АРТНАЄВ

здобувач вищої освіти 1 курсу ОС «магістр»

спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»

Науковий керівник: **ЯСІНЕЦЬКА Ірина**

доктор економічних наук, професор

кафедри садово-паркового господарства, геодезії і землеустрою

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Модернізація системи державного регулювання використання земельних ресурсів сільського господарства України в сучасних умовах набуває актуальності. Це насамперед пов'язано із активізацією стратегічних заходів по функціонуванню ринку землі, підвищенням рівня відкритості національної економіки, модернізаційних впливів на процеси розвитку сільськогосподарського виробництва, генерацією інноваційно- інвестиційних процесів у ньому [1].

Враховуючи стрімко зростаючий рівень конкурентної боротьби на вітчизняному аграрному ринку саме земельні ресурси у їх комплексному поєднанні із сучасними агротехнологіями слугують потужним фактором для розвитку сільськогосподарського виробництва на міжнародній арені, розвитку різних галузей для організації виробничої діяльності, становлення середнього класу для сільського населення. Виникає постійна потреба у модернізації процесу використання земельних ресурсів сільського господарства України, концепції щодо сталого землекористування, організації оцінки земельних ресурсів, сприянні модернізації агровиробничих процесів у сфері використання земельних ресурсів, підвищення продуктивності праці на землі та рівня зайнятості.

Одним з найбільш цікавих та важливих питань теперішнього світу цілому і України зокрема, є проблема раціонального використання земельних ресурсів в сільському господарстві та управління ними в умовах децентралізації. Питання набуває особливої гостроти в контексті і того, що місцеве самоврядування в Україні знаходиться в ситуації глибокого колапсу; відсутність самостійності, незалежності, втоми від контролю з боку органів державної влади. Однозначно, що місцеве самоврядування сьогодні є не базисом демократії і основою взаємодії місцевих жителів щодо розвитку своєї території. Причини такої ситуації виявляються не тільки у відсутності достатнього фінансування та в недоліках розподілу джерел доходів, а й в недоліках економічного обґрунтованості українського місцевого управління [1].

Однак, системоутворюючим питанням власності громад є земля, яка забезпечує розвиток усіх сфер економічного і соціального життя місцевих громад. Земля та земельні відносини завжди є визначальними факторами соціально-економічного розвитку країни. Кожна людина, яка проживає на території України, по праву вважає землю своєю власністю. Тому політика органів місцевого самоврядування з управління землею і ресурсами повинна забезпечувати прозорість, зрозумілість, справедливість і об'єктивність використання земель. Ефективне регулювання використання земельних ресурсів є базис державності, національного самовизначення, забезпечує раціональне функціонування усіх галузей економіки країни. Земельний фактор відіграє велику роль в життєзабезпеченні суспільства в цілому і кожної людини зокрема, оскільки земля – це ресурс особливого виду, який визначається її обмеженістю, невідтворюваністю і багатофункціональністю [2].

Зважаючи, що збереження землі залежить від прийнятих сьогоденних рішень щодо її подальшого використання, абсолютно важливим є визначення мети і завдань щодо використання земельних ресурсів на базовому рівні, тобто на рівні місцевих органів самоврядування. Основні проблеми управління землею полягають у сфері реформування системи управління, а саме в процесах децентралізації, які мають більше питань, ніж відповідей, оскільки стосуються

передачі власності земель органам місцевого самоврядування, що по суті означає нового суб'єкта регулювання використання земельних ресурсів і пов'язані із цим усі ризики та перспективи. Водночас децентралізація також неможлива без передачі права розпоряджатися земельними ресурсами територіальним громадам на місцях.

Список використаних джерел

1. Мартин А. Г. Напрями удосконалення управління земельними ресурсами в сучасних умовах. URL: <http://zsu.org.ua/andrij-martin/73-2011-01-18-12-30-31>.
2. Шульга М.В. Правові засади державної земельної політики України. *Право України*. 2012. № 7. С.22–27.

Василь АТАМАНЧУК

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 201 «Агрономія»

Науковий керівник: **ХОМІНА Вероніка**

доктор сільськогосподарських наук, професор,
завідувач кафедри рослинництва, селекції та насінництва
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м. Кам'янець-Подільський

АГРОЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИРОЩУВАННЯ ГІБРИДІВ КУКУРУДЗИ В УМОВАХ ПП«АВС-АГРО» КАМ'ЯНЕЦЬ- ПОДІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Кукурудза має цілий ряд харчових і кормових властивостей. Із зерна кукурудзи виготовляють близько 350 видів продукції: крупу, борошно, цукор, сироп, харчовий крохмаль, рослинну олію, пиво, етиловий спирт, гліцерин, органічні кислоти, вітамін Е, консерви та інші вироби. Крім зерна, використовують листки, стебла, стрижні качанів для виробництва паперу,